

15 oktober 2006

1. Hoe interpreteert een bevrijdingstheoloog zoals u de zin '*Geef ons elke dag ons dagelijks brood*' in het zojuist beluisterde 'Onze Vader'?

We zeggen niet 'mijn' vader maar 'onze' vader. Dat is wat de bevrijdingstheologie op de eerste plaats vooruitschuift. En om te kunnen zeggen 'onze vader' moeten we elke dag ook kunnen spreken van 'ons' brood. Als we er niet voor zorgen dat dit brood 'ons' brood is, hoe kunnen we dan spreken van 'onze' vader, 'onze' moeder? (...)

2. *Elkaars schulden vergeven* elke dag opnieuw, ten gronde en in waarheid, hoe kan je dat in praktijk brengen als de armen maar misschien ook wij hier door structuren of door personen voortdurend bewust onderdrukt en belaagd worden?

Vergeven is –zoals in het woord vervat zit – geven, is delen. De grote uitdaging hierbij is om te delen met allen. Dit betekent zódanig delen dat jij mij schenkt en dat ik jou schenk, zodat er een netwerk van verbondenheid groeit van gedeeld leven. (...) Ik was in Nicaragua onmiddellijk na de revolutie van de Sandinisten in 1979 en ontmoette daar Thomas Borge, ex-guerrillero. Op dat moment was hij minister van justitie. Zijn vrouw en dochter werden gemarteld, verkracht en vermoord door het leger van dictator Somoza. Thomas Borge wou kost wat kost verhinderen dat na de revolutie de wraakgevoelens bij hem en het volk de bovenhand kregen. Hiertoe gaf hij een mooi voorbeeld. Toevallig stond hij op een bepaald moment oog in oog met de beul van zijn vrouw. In plaats van hem eigenhandig aan te pakken, stuurde Borge hem naar het gerecht. Er is trouwens geen verzoening mogelijk zonder gerechtigheid. De wraak van Borge bestond erin dat hij er mee voor zou ijveren dat het land Nicaragua onderwijs, gezondheidszorg en dergelijke voor iedereen zou verzekerd worden. (...)

3. Een laatste vraag: Welke zijn de bekoringen – '*en leidt ons niet in bekoring*'- waar wij mee af te rekenen hebben, vandaag in een gemonialiseerde wereld?

In de bijbel betekent zonde mijn eigenste weg die ik te gaan heb, loslaten, een andere richting inslaan. De bekoring is alles wat mij verleidt om de rechte weg, de weg van de waarheid, de weg van Gods project met mij te verlaten. Het gaat hierbij helemaal niet over seksuele moraal, over de intimistische privé-sfeer. (...) De echte fundamentele vragen van 'Gods project met mij' gaan over zaken die van iedereen zijn in deze wereld, zaken die aan allen toebehoren. Maar we zien dat zaken die allen toebehoren meer en meer worden geprivatiseerd. Verleid worden om voor zichzelf te leven, is in bijbelse zin dé ware bekoring.